

ВСЕЛЕННА МІСТЕРІЯ

ВІРА ВОВК

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО - ЛЬВІВ

ПОПРАВЛЕНЕ ВИДАННЯ 2018

Обкладинка: ВВ

Авторка послуговується правописом Г.Голоскевича

Усі права застережені

І. БІЙ НА ШПАГИ

ДІЙОВІ ПЕРСОНАЖІ:

ЧОЛОВІК

ЖІНКА

СТАРИЙ ЧОЛОВІК

СТАРА ЖІНКА

ГРІШНИЦЯ з рощеним довгим волоссям

ЮНАК

ДІВЧИНА

ХЛОПЧИК

ДІЧИНКА у віночку

ЧОРТ у масці павука і в чорних рукавицях

ЗАПИТАННЯ

(Чоловік)

Чому ми сказані вбивати
Птахів, невинних звірів, риб,
Стинати голови капусти,
Косити трави?

Чи яблуні болить,
Ком зривають яблуко з гілки?
Чи метелик співає?
Чи мурашка плаче?

Ми не знаємо світу
В якому живемо,
Тільки те, що в ньому
Міцніший є вбивця.

А Вселенна благає любови.

ПАВУК-ЧОРТ
(сміється)

Ти – кумедне створіння, людино!
Чи я маю любити муху
І з голоду гинути?

Яку поживу для мене
Придумав твій хитрий ум?
Невже краплину меду,
Що бджолам призначена?

ТАЇНА
(Жінка)

Дай зрозуміти, Всевишній,
Свою закодовану мову.

Ми тільки люди,
Сприймаємо зовнішні форми:
Дерево, птаха, тварину,
Однаке без знання
Їхньої таїни.

Навчи нас мудрости,
Щоб ми не блукали в тінях.

ГОРДІЙСЬКІ ГУДЗИ
(Чоловік)

Найгірше, що я не знаю,
Як боронити свій ідеал
Усесітнього миру.

Творець не розв'язує
Цих гудзів горлійських,
Як посаг даних мені.

СЛЬОЗИ НА ПАВУТИННІ
(Стара жінка)

Останній листок
На гойдалці гілки –
Сльози на павутинні.

То плаче дощ
За помаранчею сонця,
Що скотилась за обрій.

МОЛИТВА ТИШІ
(Дівчина)

Молитво тиші,
Тебе вчувають
Гори вечірні
Й трави навколішках.

Навчи мене
В унісон заспівати
З небесними арфами.

СУМНІВ
(Чоловік)

Бо, може, остогидна черва
Також страждає
І відчуває жах,
Коли дзьоб яструба
Зближається навпіл роздерти
Її гнучкий хребет,
Чи на гачку принадою для риб
Чекає на смертельний укус,
Що стати вкупі жертвою і катом?

Тоді питаєшся:
Хто сотворив цей світ,
Бог, чи Диявол?

БЕНКЕТНІ ПРЯНОЩІ
(Чорт)

Твій сумнів зовсім оправданий.

Можна признати
Старцеві там з-понад хмар
Початок усього сущого,
Але то я дав бенкетові смак
Паприкою і перцем!

То я перетворив Його красеня лісу
В отруйного мухомора.
То я налив у зелену кров
Запашної конвалії
Смертельну трутизну.

Подумай сам: та ж нудний був би світ
Якщо в ньому не стало б
Усіх протилежностей!

ПЕКІЛЬНІ ДИВА
(Старий чоловік)

Але Господнім задумом
Була гармонія
Між суперечними первнями.

Ти, наче вмілий маг на ринку
Для очманілої юрби
Робиш усякі фіґлі-міґлі
І з шапокляка витягаєш зайця.

Тобі достатні
Минальне плескання долонь
І вигуки розбавленого цирку,
Однак признай:
Дива Христові – іншої породи.

МОЛИТВА ДО ХРИСТА
(Юнак)

Будь провідною зорею,
Бо стежка біжить над проваллям
І хвилі розхитують човен.

Захисти від принад
Корони й меча
Для нищої слави.

Серед Голодомору
Нагодуй серце й душу
Хлібом і виноградом.

СВІТЛО Й ТІНІ
(Жінка)

Він народився
При каганцю серед звірів
У стайні на краю міста.

Про Нього писали пророки,
Але престоли не знали,
Корони не поклонилися,
Жезли не стали навколішки.

Світло в тіні
Привітали ангельські хори
Й пастуша сопілка.

ДИВО ПРЕДВІЧНЕ
(Дівчина)

Ти народжуєшся для мене
З багрецем світанку,
З розцвітанням тюльпана,
З дозріванням яблука.

Це диво предвічне
Щорічно нам об'являється,
Спраглим краси й любови.

ВИШИВАНКА
(Дівчинка)

Я вишию для Тебе
Яворівським стібом
Сорочинку з тонкого льону,

А Твоїй Матусі
Уставки хрестиком,
Або низинкою.

Заколядуємо разом
З ангелами й ластівками,
Що прилетять з вирію привітати
Новорожденного.

ПРОВІДНИК
(Хлопчик)

Як упаде сніг,
Ти підеш зі мною, Ісусе,
Санкуватися на горбі.

Або ковзатись на льоду,
Як замерзне вода в ставі
Під Бориславом.

Я попроваджу Тебе за руку,
Боже Дитятко,
А Ти колись мене попроведиш,
Як стану мужем.

ВЕСЛО
(Дівчина)

Молитво, моє весло!
Без тебе мій човен
Застрягне в штилі!

З тобою пливу
До берегів батьківщини
У рожу світла.

ПЕРШИЙ АРГУМЕНТ
(Чорт)

Христос? – Те про Його дива
Насправді можна пояснити:

Якщо сьогодні хтось ще вірить,
Наскільки більше вірили тоді
У тих глухих віках!

Божественність Христа? – Слід самолюбно
Повірити собі,
Вректи у власне слово непомильність!

У тому з мене – майстер дивовиж!
Там, у моїй Бразилії,
Кишить від знахарів-цілителів:
Смертельно хворі зводяться на ноги,
Кульгаві витанцьовують «лямбаду» й «фрево»...

БОЖЕСТВЕННОСТЬ
(Старий чоловік)

Однак Він – не знахар, не чародій,
Він – Божий Син,
Якого здавна обіцяв світу
Старий Завіт.

Ще північна жорстокість
Чужої імперії
Бичувала Єрусалим
І дрижали юдейські мури...

Сімсот літ до пришествя Христа
З уст пророка Ісаї
Продзвеніли слова про Діву
Що народить Месію...

БЛАГОВІЩЕННЯ
(Жінка)

Божий післанець, Гавриїл,
Передав переляканій Діві
Благовість...

Вона слухала з трепетом серця
Й відповіла Архангелу:
«Хай станеться».

ДІВА МАРІЯ
(Дівчинка)

Ти – непомітна стокороть
Серед королівського зілля
В Господнім саді,

Під листком скрита фіялка,
Що своїм ароматом
Обвіяла Божество.

Архангели й Херувими
До землі поклоняються
Перед Тобою.

ДИТЯЧИЙ ДАРУНОК
(Хлопчик)

До свого серця мене пригорни,
Матінко Божа!

Я Тобі подарую
Свій скарб найцінніший
З мальованої коробки:

Пір'ячко сойки
Й білий кремінчик
З над Черемошу.

БЛАГАННЯ ДО БОГОРОДИЦІ
(Стара жінка)

Ти, що при груді тримала
Самого Бога,
Зглянься над нами!

Хай Твоє серце
Прошите сімома мечами
Загріє самотню сльозу!

Хай Твоя долоня,
Наша Заступнице,
Усі рани затулить!

ДРУГИЙ АРГУМЕНТ
(Чорт)

Повір у своє Непорочне Зачаття,
І станеш Богом!

Щойно найглибша
З усіх земних самотностей
Розбудить жертву самообману,
Прибиту на хрест.

Закличе в розпачі «Батьку! Батьку!
Чому мене покидаєш?»
Однак не вчує відповіді
На крик душі...

Самотній умирає грішник і святець...

ВЕРБНА НЕДІЛЯ
(Дівчина)

Ти тріюмфально в'їжджаєш
До столиці на смерть.

Стелю Тобі на дорогу
Сорочку, пацьорками вишиту.

Тримай моє серце, Ісусе,
Міцно в долоні!

ГЕТСИМАНСЬКИЙ САД
(Старий чоловік)

Позасинали зморені друзі,
Горобина самотність Тебе облягла,
І в обличчі жортокого Бога
Ти – Єдиний, стоптаний прах.

Попореду ще Юдин цілунок,
Ще Пилатів притвор,
Ще терновий вінець,
Ще підгірна дорога з хрестом на плечах,
Ще Голгота...

ПЛАЧ МАГДАЛИНИ
(Грішниця)

Wir legten uns noch nie zusammen nieder
“PIETA” R.M. Rilke

Ми не лягали на рядно весільне,
Ти – Божий Син, я – блудниця народу.

І кожен з нас заслужить іншу смерть,
Різне страждання, різну нагороду.

У світлі ти знімешся до небес,
А я потону в прах чужого роду.

СПОМ'ЯНИ, ГОСПОДИ
(Юнак)

Згадай спис, що бік Тобі проколов,
Пригадай на долонях цвяхи
І терновий вінець...

Спом'яни братів,
Що стаждали, як Ти,
У степу, в окопах, на полі...

ВОСКРЕСІННЯ
(Жінка)

На третій день
Вірний словам пророчим
Він збудував розвалений собор
І встав із гробу.

Відпав важкий могильний камінь.

«Учителю!» в сльозах блаженства
В саду розквітло слово Магдалини.

ЧУДЕСНА НЕДІЛЯ
(Дівчина)

Це – чудесна неділя!
Розцвіла суха яблінка,
Промовив без'язикий дзвін.

І над полями бою
Хустиною в ружах
Простерся Божий мир.

ЗАПРОШЕННЯ

(Дівчинка)

Піди зо мною, Ісусе Христе,
На мураву біля церкви,
Щоб кропило отця
Щедро нам посв'ятило
Кошелик з паскою й писанками!

Я дам тобі пасочку,
Обвиту зеленим барвінком,
А Ти вибереш собі до вподоби
Найкращу між писанками,
Що я малювала!

ПОМ'ЯНИ МЕНЕ
(Чоловік)

Ти щорічно воскресаєш для нас,
Аби ми що року
Очиснішими стали
Перед Вітцем, коли Він закличе
Нас до трапези.

Ти даєш нам щорічно
Вірність своєї любови
Й прощаєш наші провини...

Спом'яни мене, Господи,
Як колись стану
Нерозкаяний перед Тобою.

ТРЕТІЙ АРГУМЕНТ
(Чорт)

Це – тільки міт!

У тій країні,

Де сонце золотом купало,

А ріки молоком і медом

Зарошували землю,

Де розцвітали рожами міста

Й звисаючі сади

Спускалися з бальконів килимами,

Серед бриніння арф і хороводів

Хотілося безсмертя, воскресіння.

Єгипет, Вавилон, Юдея

Своїй фантазії пускали віжки!

ТОМА
(Юнак)

Є свідоцтво Томи й усіх тих,
Хто страстями своїми доказав
Слова очевидців.

Ніхто не охотний іти
На торттури і смерть,
Щоб рятувати міт!

ПРОПОЗИЦІЯ
(Чорт)

Ця вчена мова не для мене.

Ти здатний відбиватися на шпаги,
Але твоя країна – повна сліз,
Поезії й зідхань!
Невже це вистачальне
Для повнокровної людини?

У мене – інше зілля
На всі печалі людської породи:
Гучні забави, розкіш, карнавал,
Не тиха музика, а труби та літаври,
Ще й дещо заборонене батьками...

Однак прогрес повинен обтинати
Гілки сухих пережитків!

Тож киньмо
Їх разом до котла й побачимо
Хто стане витязем!

II. ТИХА МУЗИКА СЕРЕД ГАМОРИ

ДІЙОВІ ПЕРСОНАЖІ :

ЧОЛОВІК

ЖІНКА

СТАРИЙ ЧОЛОВІК

СТАРА ЖІНКА

ЮНАК

ДІВЧИНА

ГРІШНИЦЯ

ХЛОПЧИК

ДІВЧИНКА

АНГЕЛ

ЧОРТ

ВІДЧАЙ
(Чоловік)

Минають весни, рози й тюльпани.

Як спорожніє весь світ,
Як згасне поезія
І зостане покинена плоть
Серед сірого дня,
Чим наповнеш життя,
Як у тебе вже не залишилось
Окрушини дитячої віри,
Що рятує з аварій?

ЗІЛЛЯ
(Чорт)

Візьму від тебе смуток,
Дам тобі зілля,
Запоморочу ум
І понесу в блаженність,
У мрячне пів-життя
Без спогадів, без болю й без бажань,
Де зможеш бутувати,
Як черепиця, пень, чи камінь
Без задумів і дій...

ПІЗНЕ ЛІТО

(Ангел)

У лагіднім сонці
Красуються хризантеми,
Ще верес цвіте на пустині.

Ще в вирій не повідлітали
Ластівки й лелеки,
Ще дароване пізніє літо
Також тобі.

Смакуй його, як м'якуш
Солодкого яблука
З долоні життя!

БРАМА СЕЗАМА

(Дівчина)

Відчитай зі мною криптопис
На червонім осіннім листку
Мигдалевого дерева.

Заспіваймо на два голоси
Океанську кантату
З партитури рожевої мушлі.

Відчинімо спільним зусиллям
Важку браму Сезама
До невіданих самоцвітів.

СОЮЗ
(Юнак)

Разом підемо.
Переступимо вкупі
Каменоломи й кучугури,
На плечах понесемо
Мрії й розчарування.

І, може, не знайдемо
Брами, де казка князює.

Спільно йти й шукати,
То – найказковіший дар
У серцевині життя.

СПОКУСА
(Чорт)

Ти згідна дарувати
Якомусь голодранцеві
Свою цвітучу плоть?

Немудра дівчино!
Ти можеш дорого її продати
За золото, рубіни, діаманти,
Балі, автомобілі, яхти,
За чари-пири в насолодшій млості
Тисячі й однієї ночі...

Позбуться тільки деяких
Старозавітських звичок
І старобабських заббон про цноту
Й дівочу гордість...

СКАЖИ
(Стара жінка)

Скажи, що в тебе цвіте в саду:
Рай-дерево, яблуні, груші?
Бо в мене все половіє,
Як вітер віє.

По коліна в лататтю бродять
У тебе лелеки,
А в мене, далеко,
З церковних хорів
Ластівки відлітають.

Привітай у себе Весну
Від моєї Осени!

ПАРТИТУРА ВЕСНИ
(Чорт до Старої жінки)

Відчитай з дроздами й синицями
На білій корі беріз
Партитуру весни!

У Києві розцвітає весна
Бузком і трояндами
В Видубицькім Саду.

І як тобі ставити опір
Весняним, розмерзлим потокам,
Що скресають у жилах?

Хай розморожена кров
Заграє на першій скрипці
Увертюру Allegro!

Ти ще не така сліпа,
Щоб не узріти в алькирі
Молодого коханця!

ВІСТКА

(Дівчина до Юнака)

Колись журавель
Принесе тобі вість
Під чорним крилом.

Закопай перстень для мене
Глибоко в землю
Під високу ялицю.

Може, я повернуся
Заплітати косу дрібушкою
В місячну ніч.
(Вівчвна відходить)

ТАНЕЦЬ СМЕРТИ
(Юнак)

Довкола мене танцює смерть
І вибирає собі до пари
Не по черзі.

Жорстока танцюристка!
Ти забрала мені сьогодні
Найрідніше з вечірки...

Дозволь нам колись, Богородице,
Затанцювати наш недокінчений танець
Від зорі до зорі!

НАСМІХАННЯ
(Чорт до Юнака)

І навіщо тобі здалася
Та побожна служниця
З почту Діви Марії,

За якою тягнувся
Довгий розарій
І запах нудкого кадила?

Я маю для тебе
Тузін голіх наяд
З бразилійського карнавалу!

Вони добре обізнані
З деталями розкошей,
І дечого можуть навчити...

ХОРОВІД
(Ангел)

Від зорі до зорі
Любовні душі
Виводять свій хорівід.

Для них не існують
Виміри простору й часу,
Ні тягару.

Левітують, як світло
В блаженній безчасності
Господніх чудес.

СОПІЛКА
(Хлопчик)

Від тину до тину
Бродить у вітрі
Голос сопілки.

Слухають щигли,
Дрозди, синиці,
Шпаки, перепілки.

Як снується в вітрі
Сумна сопілка
З вербової гілки.

СОПІЛКА-СИРІТКА
(Стара жінка до Хлопчика)

Не броди під вітром,
Сопілко-сирітко
Від тину до тину.

У мене лишилася
Свитка від сина,
Що дитятком загинув.

Тут ждуть у хаті
Молоко в кухлику,
Калачик з медом
І тепла льоля

Для тебе, безгнізда,
В білому світу,
Пташко самотня.

(Бере його за руку)

ТРОЯНДА
(Жінка)
(для О.С.)

Верандою пнеться шипшина
Скупатися в світлі.

У тіні росте троянда,
Сіє пахощі садом,
Жезлом цісарським сяє,
Короною ста пелюсток
На подіб'я скарбниці
Береже серцевину.

Верандою пнеться шипшина.
Будь трояндою!

ПОРАДА
(Чорт)

А чому не купатися в сьайві,
На останнім щаблі драбини,
Блишаком не світити товпі?

Хай овації й панегірики
Обвинуть світ
У твої казочні заслуги,
В мантію геніяльності!

Хай заграють фанфари про них,
Хай літаври голосять...

І побільшать їх тіло стократ.
Ніхто й не помітить...

СКАРГА
(Юнак)

Полетіти б слідами лелек,
Де цінують долоні й ум,
Бо для мене тут місця нема.

Бо моя колосиста земля
Заворожена духом лихим
Несе хліб до чужого стола.

ПОРІГ
(Стара жінка)

Далекі хмари
Рожевобарвно
Малює вечір.

Завжди зелений
Блаженноцвітний
Несвйський сад.

Переступи поріг
І впаде з очей
Луска чудес.

ОБІЦЯНКА
(Чорт до Юнака)

Не слухай мимриння
Старечих губ!
 Ти молодий!

За морем тебе жде
Повне буття!
Там житимеш царем
У вічнім карнавалі,
В обіймах балерин,
Де віялами чорні слуги
Обвітрюватимуть тебе
В спекотні дні.

Тут – тільки морок.
Ніколи не розквітне ця земля!

НАДІЯ
(Грішниця)

Я – вирубаний ліс,
Я – полонина продана чужинцю,
Між континентами розп'ята
Дивна легенда,
З нехитрою надією
На світле воскресіння
Моєї чорної землі
Й печатаного стигмами народу!

ЧОРНА ЛЕЛІЯ
(Чорт)

Надія, надія –
Миляна булька,
Дірява мрія.

Надієшся волі?
Ворог похрупає
Без перцю й солі.

Всяка надія –
Самообмана,
Чорна лелія.

ЗНЕВІРА
(Чоловік)

Вже доста в мене труду
Без явного плода,
Посвяти та зусиль!

Це стежка в нікуди.
Ніхто не дякує, не допоможе,
А в мене ще й сім'я на голові, як воші!

Тепер подбаю про свої права:
Заможність і заслужену вигоду.
Я хочу жити!

Повноцінну мить
Черпай із самолюбної криниці!

АПЛЯВЗ
(Чорт)

Ти – правельний! Нехай би кожен
Про себе тільки дбав!
І діток тої мудрости навчай!
Бо світ – невдячний за добро,
Не гідний піклування, ні посвяти.

І навіть, як у руки попаде
Щось, що належить ніби-то народу,
Хватай, бо ти – народ,
І в першу чергу догоди собі!

ПРОЛІСКИ

(Ангел)

Ніхто не відає,
Як відновляється життя
Весняних пролісків
Затоптаних негодами й зимою.

Не без ваги твій труд,
Тільки не зримий.

Не віддавай своє
Безсмертя проліска
За проминальну мить!

Щоб не ридали роси...

ЗЕМЛЯ БЕЗ ІМЕНИ
(Грішниця)

Я закохалася
В землю без імени,
У дятлів, куликів,
У чайок-книг,
Що книгають по луках;
У річку Буг,
Що бугаєм реве
Ридаючи над долею землі,
Яку йому на дві держави
Доводиться ділити, наче хліб;
У кручу, очерети й жовті трави
Й загублене дитинство
Серед лісів з потужними дубами
І липами з дуплянками,
Де гніздяться повір'я і пісні.

ДЕ ВІЧНА ВЕСНА
(Чорт)

Невже немає на світі
Цінніших земель,
Де сонце червоним ґранатом
Малює верхи,
А море усмішками хвиль
Цілує їх стопи?

Де вічна весна
Пишається в листю й зіллю,
А щебет стобарвних птахів
Не гасне під небом?

А ти, дурна, полюбила
Той край безіменний...

ГЕРОЙ
(Юнак)

На грудях важко застогне
Розорана кулями нива,
Зазеленіє полин,
Зацвіте кульбаба...

І сім'я її знесеться
Понести на крилі
Краплину моєї крові
На матері білий рукав,
На косу нареченої
З проханням не плакати,
Тільки молитися
І співати.

ЖЕРТВА КРОВИ
(Ангел)

Потужний є землетрус,
Що розвалює гори,
Потужний є буревій,
Що вириває з корінням
Столітні дуби.

Потужніша є однак
Жертва крові,
Що відбудовує в душах
Державу.

КАЯТТЯ
(Старий чоловік)

Ми не займали чужих земель,
Не загарбали сусідського імени,

Але ми винні вдовам і сиротам
І дідівській землі,
Запроданій чужині.

Поможи, Господи,
Очиститися любов'ю й посвятою.

БЛАГАННЯ ДО ІКОН БОГОРОДИЦІ

Візьми нас під свої крила,
Козацька Богородице!
Умий нас срібною водою,
Джерело Зарваниці!
Ти благаєш за нас століттями,
Софійська Оранто!

Щоб наша земля тяжіла
Плодами небес!

ГОСТИНЦІ
(Чорт до Грішниці)

Ти мені – рідна душа,
Бо спромоглася розбити
Канони всіх упереджень,
Що предки важкою кормигою
Наклали тобі на плече.

Підемо до мене! Я маю
Мішки найсолодших гостинців
Для всіх вас, непокірних!

НЕВ'ЯНУЧИЙ КВІТ
(Грішниця)

Ти не знаєш безодні цієї душі,
Що самотня вовчицею виє
До зір.

Твоє пекло розкішне мені
Не достатнє, бо в тебе
На хвилину дарунки.

А серце – голодне любови,
Бо любов – нев'янучий квіт.

ПОРАЗКА
(Чорт)

Любов і жертва в пеклі невідомі,
Відомі перелюб і недолюб.

Лишаю цю сердешну Україну.

Деінде піду розшукати
Собі союзників, ачей
Знайдуться десь у цім широком світі!

III. ЄВАНГЕЛІЯ БУТТЯ

ДІЙОВІ ПЕРСОНАЖІ:

АНГЕЛ

ЧОЛОВІК

ЖІНКА

СТАРИЙ ЧОЛОВІК

СТАРА ЖІНКА

ЮНАК

ДІВЧИНА

ГРІШНИЦЯ

ХЛОПЧИК

ДІВЧИНКА

МОРЕПЛАВЕЦЬ

КИЛИМАРКА

ШВЕЦЬ

КРАВЧИНЯ

УЧИТЕЛЬ

ЛІКАР

СЛІПЕЦЬ

КОРОЛЬ

РАТАЙ

БУДІВЕЛЬНИК

МАЛЯР

Усі персонажі тримають у руках символи своєї ідентичности. Вони стоять гуртом і тільки той, хто говорить, виступає два кроки вперед.

СВЯТА ВІРА

(Ангел до ікони Святої Софії з доньками. Освітлена Св. Віра)

Мабуть, ти не була живої плоті,
Тільки ідея втілена в дівча,
Бо ти і твої сестри,
Надія і Любов,
Три дочки Святої Мудрости.

Мабуть, тебе створила мрія,
Аби розкішна Візантія,
Яка купалася в гріхах,
Своє обличчя повернула
До святости і вічного життя.

ВОЛОДИМИРСЬКА ГІРКА
(Чоловік)

Ходімо на Володимирську Гірку
Поздоровити Христителя
Над молитовними хвилями.

Поклоняться князю
З Либеддю й братами
Дугасті мости на Дарниці.

Роздзвоняться Михайлівський
Із Святою Софією,
Порозцвітають каштани,
І буде мир на Землі.

ТРИПІЛЬСЬКА ПИСАНКА
(Ангел з писанкою в руці)

Старинні повір'я
Вістують пришестья
Єдиного Бога.

Старинні взори
Заповідають
Новий Завіт.

Трипільську писанку
Прикрашують церковки,
Хрести й дзвінниці.

МОНОМАХ
(Юнак)

Батьківське слово Мономаха
Нагадало синам,
Щоб світанки їх не застали
Сонними на постелі,
Тільки, щоб оранка
Вітала своїх ратаїв
Жайворонками.

Землю під хліб
Годиться орати
В саяві Даж-бога.

НЕБЕСНІ ДИВА
(Ангел)

Великі дива
Розетами вітражів
Розгортаються перед тобою..

Тільки вибранці бачать.

Високі світанки
Наливаються повними рожами.
Містичні фіялки
Розцвітають у сутінки.

Не зрахуєш чудес,
Які набо тобі дарує!

БЕЗМЕЖНЕ ПЛЕСО
(Дівчина)

Краплинами музика тоне
В безмежному плесі
Святої ночі.

Стежка пливе до ниви,
Де сон-трава синіє
Під зором зір.

ЧАША НОЧІ
(Жінка до Чоловіка)

Це – останнє дрижання струни.
Чаша ночі
Наливається ароматом.

При каганці зір
Розкриваєш мене, як книжку,
Й читаєш до ранку.

СВЯТО

(Дівчина до Юнака)

На небі вже розцвітають фіялки,
Вже день вечоріє.
Ми разом ідемо, коханий,
Але кожен осібно прийде на свято.

Одначе, тепер ще зосталося часу,
Щоб вірші писати й випити чару годин.
Потім зустрінемось на вечері
Разом заплетені в зоряний хорівід.

ЩАСТЯ

(Стара жінка провадить хлопчика)

Щастя побачити розцвіт reginae noctis
У місячну ніч,
Щастя узріти, як проколюється з землі
Тобою посаджене зерня,
Але найбільше щастя – втішатися,
Щасливим усміхом
Сумного обличчя.

КАЗКА
(Хлопчик)

На тині глечик сушиться,
На глечику мальована пташка співає
Від ранку до вечора.

У пташки – солодкий голос,
Бо видзьобала весь мед
Із глечика, що на тині сушиться,
І де мальована пташка співає.

МОРЕПЛАВЕЦЬ

Юного кличуть стожари
Зазорених ночей,
І високі світанки
Заманюють бризом
На пінистих морях
Через бурі і штилі
Оперезати землю,

Щоб колись повернутися мужем
До рідного порту.

КИЛИМАРКА
(Для О.К.)

Я – килимарка.
З ниток овечої вовни,
Викупаних у барвах
Карпатського зілля,
Чародійним узором
Витчу цей килим,
Щоб на ньому літати
Від зорі до зорі.

ШВЕЦЬ
(Для В.Ш.)

Правда, що мої черевики
Мусять нагодувати
Мене й родину,
Але того мені не доста,
Моє прагнення – вище гроша!

Я мрію вшити
Летючі капці,
Щоб прославити ними во-віки
Своє діло шевця!

СТІБ ЗА СТІБОМ
(Кравчиня)

Стіб за стібом
Біжить голка
Стома сорочками
Одягнути на Пасху
Ціле село.

Ревнують білені стіни
Й цвіт черешні.

РОЗСАДА
(Учитель)

Я – тільки робітник
В небесного огородника.

Моїм завданням є дбати
Про його грядку,
Де сію сім'я, розсаджую квіти
Й відгортаю упале листя
Зі сусідських дерев,
Що вітер їй навіває.

Огородник нам надсилає
Світло й воду з небес.

ГРЯДКА
(Дівчина)

Виполю свою грядку,
Де розпаношилися
Кропива і лопух.

Цю грядку перед вікном
Подарував мені огородник,
Щоб я посіяла на ній
Братки і матіолю.

ШКОЛЯР
(Хлопчик)

Маю новеньку книжку
Й одним махом
Певно до кінця року
Її прочитаю!

У мене ще є
Зелений зошит:
Спишу його до Різдва
Чіткими буквами.

Тоді дістану свідоцтво,
Що я – письменник!

ПІДКОВИ
(Юнак)

Якщо мої коні
В бігу до ціли
Погублять підкови,
То не через їхні
Крижкі копита,
І не через стежку,
Що камениста,
Тільки тому, що з мене
Нікудишній коваль.

ЛІКАР

Я жду на вас з бальзамом
І цілющими травами
На ваші рани.

Я обвіваю ваші легені
Запашним кадилом,
І мию незрячі очі
Благодатним зіллям.

У моїй долоні
Ви – молоді жайворонки
В гнізді під крилом.

БУДІВЕЛЬНИК

Я – будівельник
Бажаю залишити світові
Безсмертний твір.

Досвідчений майстер
Радить мені
Не будувати вавилонської вежі,
Тільки собор.

МАЛЯР

Я не вмію молитися,
Мене не навчили в дитинстві.
Молюся фарбами на канві,
І Господь розуміє.

Я хотів бути Дюрером,
Ель-Ґреко, чи Пікассо,
Але Господь мені радить:
«Будь собою».

ОПАЛЕ ЛИСТЯ
(Стара жінка)

Молодий замітач
Вітром з полонини
Змів килим осіннього листа,
Яким школярі
Поспішали до школи.

Я написала протест
До мера міста.

Він відповів
На листку каштана,
Що школярі
Заметеною дорогою
Мають іти в життя.

РОЗАРІЙ
(Дівчина)

Молюся на вервиці
Своїми думками, бажаннями,
Побоюваннями, стовбурченнями,
Й кучерявими мріями.

Це – дивовижний розарій
Замотаних молитов,
Однак Богородиця
Їх розуміє.

ВІЧНЕ КОХАННЯ
(Грішниця)

Пишімо про кохання
Листком на хвилях
Карпатського джерела,
Воно – безсмертне.

І Божество відчитавши
Його мову, як музику,
Понесе її до Чорного Моря,
Що вічне.

СМІТТЯ
(Старий чоловік)

Сусіди скаржаться,
Що король не турбується
Сміттям, яке накопичується
Перед кожним порогом,
Ні про стелю, з якої
Протікає вода.

У короля є завдання
Випрятати сміття
Серед своїх дорадників,
І не дозволити ,
Щоб за кордон впливали
Державні маєтки..

А про водопроводи в стелі
Й сміття перед порогом
Хай сам житель подбає.

СЛІПЕЦЬ

Кажуть люди,
Що я – незрячий,
Однак говорять неправду.

Я бачу всім невідомі пейзажі:
Веселкові гори,
Плеса з блавату,
Ліси евкаліптів
Сади олеандрів,
Що вашим очам недоступні.

ПАСТУШКА
(Грішниця)

Я пасу свої вівці
Чорні й білі
Високо на полонині,
Де кружляють орли
Й у барвінку й любистку
На дримбах грають потоки.

Я пасу свої вівці
Чорні й білі
На далекій землі,
Куди линуть сопілкою мрії.

КОРОЛЬ

Моєю короною будуть
Карпатські Горгани,
Жезлом – лаврська дзвіниця,
Киреєю – Чорне Море.

Хай мудрий князь Ярослав
І святий юрський Андрей
Будуть мені за свідків!

РАТАЙ

Не я проваджу цей плуг,
Тільки мої коні.
Я тільки тримаю його за чепіги,
Як він розкидає обабіч землю.

Я тільки розсипаю зерно,
Яке Божа долоня
Сонцем і росами підводить
До цвітіння і плоду.

ДЗБАН
(Жінка)

Я випекла глиняний дзбан,
Мальований у меандри й хвилі,
Однак не бажаю,
Щоб він правив нам тільки
За прикрасу в кімнаті,
А щоб також служив як посудина
На джерельну воду зі скелі.

ДЗВОНИ
(Ангел)

Віддаймо Господнім долоням
Відплату за кривду.
В Його імені діє історія.

На руїнах Пальміри,
Нініве й Вавилону
Бенкетують шакали й гієни,
Над пустим Колізеєм
Вznоситься храм Петра.

Ми посіємо незабудьки
На могилах наших героїв
І перетопимо гармати
На дзвони.

ДАРУНКИ БУДНЯ
(Чоловік)

Найбільшим лихом для людини –
Не ворог знадвору,
Тільки той у власному серці,
Захланний на царські усмішки
Й кдейноди.

Навчімося знов цінувати
Любовні дарунки робочого дня,
Що танцюючи в вітрі
Осіннім листям
Падають на підвіконня.

ВІНШУВАННЯ

(Для З.Л.-Н.)

(Ангел)

Зроби цей день своїм
Прибий на ньому свою печать,
Щоб не поплинув річкою в нікуди.

Хай радує весь світ,
Як перша проліска весни,
Чи синій гіяцинт.

МУЗИКА ТИШІ
(Грішниця)

Хай понесеться
З вечірнім дзвоном
Моя молитва.

Хай музика тиші,
Затулить уста
Й закінчить слово.

НЕВ'ЯНУЧА ТРОЯНДА
(Ангел)

Ні, не мовчи! Співай!
Хай музика нас огорне
Своїм могутнім крилом!
Щоб ми всі загоріли
Свічами в соборі вічності
Аж до окраїн Вселенної!

І нев'янучою трояндою
Розквітнув зів'ялий світ!

ЗМІСТ:

- 3 ЗАПИТАННЯ
- 4 ПАВУК
- 5 ТАЇНА
- 6 ГОРДІЙСКИ ҐУДЗИ
- 7 СЛЬОЗИ НА ПАВУТИННІ
- 8 МОЛИТВА ТИШІ
- 9 СУМНІВ
- 10 БЕНКЕТНІ ПРЯНОШІ
- 11 ПЕКЕЛЬНІ ДИВА
- 12 МОЛИТВА ДО ХРИСТА
- 13 СВІТЛО В ТІНІ
- 14 ДИВО ПРЕДВІЧНЕ
- 15 ВИШИВАНКА
- 16 ПРОВІДНИК
- 17 ВЕСЛО
- 18 ПЕРШИЙ АРГУМЕНТ
- 19 БОЖЕСТВЕННІСТЬ
- 20 БЛАГОВІЩЕННЯ
- 21 ДІВА МАРІЯ
- 22 ДИТЯЧИЙ ДАРУНОК
- 23 БЛАГАННЯ ДО БОГОРОДИЦІ
- 24 ДРУГИЙ АРГУМЕНТ
- 25 ГЕТСИМАНСЬКИЙ САД
- 26 ВЕРБНА НЕДІЛЯ
- 27 ПЛАЧ МАГДАЛИНИ
- 28 СПОМ'ЯНИ БРАТІВ
- 29 ВОСКРЕСІННЯ

30 ЧУДЕСНА НЕДІЛЯ
31 ЗАПРОШЕННЯ
32 СПОМ'ЯНИ МЕНЕ
33 ТРЕТІЙ АРГУМЕНТ
34 ТОМА
35 ПРОПОЗИЦІЯ

37 ВІДЧАЙ
38 ЗІЛЛЯ
39 ПІЗНЄ ЛІТО
40 БРАМА СЕЗАМА
41 СОЮЗ
42 СПОКУСА
43 СКАЖИ...
44 ПАРТИТУРА ВЕСНИ
45 ВІСТКА
46 ТАНЕЦЬ СМЕРТИ
47 НАСМІХАННЯ
48 ХОРОВІД
49 СОПІЛКА
50 СОПІЛКА-СИРІТКА
51 ТРОЯНДА
52 ПОРАДА
53 СКАРГА
54 ПОРІГ
55 ОБІЦЯНКА
56 НАДІЯ
57 ЧОРНА ЛЕЛІЯ
58 ЗНЕВІРА

- 59 АПЛЯВЗ
- 60 ПРОЛІСКИ
- 61 ЗЕМЛЯ БЕЗ ІМЕНИ
- 62 ДЕ ВІЧНА ВЕСНА
- 63 ГЕРОЙ
- 64 ЖЕРТВА КРОВИ
- 65 КАЯТТЯ
- 66 БЛАГАННЯ ДО ІКОН БОГОРОДИЦІ
- 67 ГОСТИНЦІ
- 68 НЕВ'ЯНУЧИЙ КВІТ
- 69 ПОРАЗКА

- 71 СВЯТА ВІРА
- 72 ВОЛОДИМИРСЬКА ГІРКА
- 73 ТРИПІЛЬСЬКА ПИСАНКА
- 74 МОНОМАХ
- 75 НЕБЕСНІ ДИВА
- 76 БЕЗМЕЖНЕ ПЛЕСО
- 77 ЧАША НОЧІ
- 78 СВЯТО
- 79 ЩАСТЯ
- 80 КАЗКА
- 81 МОРЕПЛАВЕЦЬ
- 82 КИЛИМАРКА
- 83 ШВЕЦЬ
- 84 СТІБ ЗА СТІБОМ
- 85 РОЗСАДА
- 86 ГРЯДКА
- 87 ШКОЛЯР

- 88 ПІДКОВА
- 89 ЛІКАР
- 90 СЛІПЕЦЬ
- 91 ПАСТУШКА
- 92 КОРОЛЬ
- 93 РАТАЙ
- 94 РОЗАРІЙ
- 95 ВІЧНЕ КОХАННЯ
- 96 ОПАЛЕ ЛИСТЯ
- 97 БУДІВЕЛЬНИК
- 98 СМІТТЯ
- 99 МАЛЯР
- 100 ДЗБАН
- 101 ДЗВОНИ
- 102 ДАРУНКИ БУДНЯ
- 103 ВІНЦУВАННЯ
- 104 МУЗИКА ТИШІ
- 105 НЕВ'ЯНУЧА ТРОЯНДА